

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/14/EY,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009,

talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvosto sopi 7 päivänä lokakuuta 2008, että on ensisijaista palauttaa rahoitussektorin luottamus ja asianmukainen toiminta ennalleen. Neuvosto päätti toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet yksittäisten säästäjien talletusten suojaamiseksi ja kehotti komissiota tekemään pikaisesti asianmukaisen ehdotuksen talletusten vakuusjärjestelmien lähentämiseksi.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/19/EY ⁽³⁾ säädetään jo tallettajien perussuojasta. Käynnissä oleva rahoitusmarkkinoiden myllerrys tekee talletussuojan parantamisen kuitenkin välttämättömäksi.
- (3) Direktiivissä 94/19/EY säädetty talletussuojan nykyinen vähimmäistaso on 20 000 euroa, ja jäsenvaltioilla on mahdollisuus päättää korkeammasta tasosta. Tämä on

kuitenkin osoittautunut riittämättömäksi suurelle joukolle talletuksia yhteisössä. Jotta tallettajien luottamus säilyisi ja jotta rahoitusmarkkinoiden vakautta voitaisiin parantaa, talletussuojan vähimmäistaso olisi nostettava 50 000 euroon. Saman tallettajan yhteenlaskettujen talletusten suoja olisi nostettava 100 000 euroon 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, ellei komission 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittamassa vaikutustenarvioinnissa päädytä katsomaan, että tällainen korotus ja tällainen yhdenmukaistaminen eivät ole tarkoituksenmukaisia eivätkä kaikille jäsenvaltioille taloudellisesti toteuttamiskelpoisia kuluttajan suoja ja rahoitusjärjestelmän vakauden varmistamiseksi yhteisössä ja jäsenvaltioiden välisten rajat ylittävien vääristymien estämiseksi. Jos vaikutustenarviointi osoittaa, että talletussuojaa ei ole syytä nostaa eikä yhdenmukaistaa, komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle asianmukaiset ehdotukset.

- (4) Talletussuojan tason pitäisi olla sama kaikille tallettajille riippumatta siitä, onko jäsenvaltion valuutta euro vai ei. Euroalueeseen kuulumattomilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät, kunhan tämä ei vaaranna tallettajien samantasoista suojaa.
- (5) Kertomuksessa, joka komission on määrä antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, olisi analysoitava kaikkia asiaan liittyviä kysymyksiä, kuten korvauksia ja korvattavia velkoja, vakuusjärjestelmiin maksettavien osuuksien määrittämistä, suojattavien tuotteiden ja tallettajien piiriä sekä talletusten vakuusjärjestelmien välisen rajat ylittävän yhteistyön tehokkuutta sekä talletusten vakuusjärjestelmien ja vaihtoehtoisten korvaustapojen, kuten korvausten maksamisen tallettajille hätätilanteessa turvaavien järjestelmien, välisiä yhteyksiä. Tätä kertomusta varten jäsenvaltioiden olisi kerättävä asiaankuuluvat tiedot ja toimittava ne pyynnöstä komissiolle.
- (6) Jotkin jäsenvaltiot ovat perustaneet direktiivin 94/19/EY mukaisia talletusten vakuusjärjestelmiä, jotka antavat täyden talletussuojan tiettytyypisille pitkäaikaistalletuksille, kuten eläkesaatoille. Tällaisiin järjestelmiin tallettavien oikeuksia ja odotuksia on kunnioitettava.

⁽¹⁾ EUVL C 314, 9.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätökset, tehty 26. helmikuuta 2009 ja 5. maaliskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

- (7) Jotkin jäsenvaltiot ovat perustaneet tai aikovat perustaa direktiivin 94/19/EY mukaisia talletusten vakuusjärjestelmiä, jotka antavat täyden talletussuojan tietyille väliaikaisesti korotetuille tilien saldoille. Komission olisi arvioitava 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, onko asianmukaista säilyttää tai ottaa käyttöön täysi talletussuoja tiettyille väliaikaisesti korotetuille tilien saldoille.
- (8) Tällä direktiivillä ei olisi vaikutusta niiden järjestelmien toimintaan, jotka turvaavat itse luottolaitoksen ja erityisesti sen maksuvalmiuden ja -kyvyn varmistamalla näin tallettajille turvan, joka on vähintään vastaava kuin talletusten vakuusjärjestelmän tarjoama turva, eikä niiden tallettajille maksettavia korvauksia koskevien vapaaehtoisten järjestelmien toimintaan, joita jäsenvaltio ei ole perustanut tai virallisesti hyväksynyt.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava talletusten vakuusjärjestelmiä tekemään sopimuksia tai parantamaan nykyisiä sopimuksia keskinäisistä velvoitteistaan.
- (10) Nykyisin voimassa oleva kolmen kuukauden pituinen korvausten maksuaika, jota voidaan pidentää yhdeksään kuukauteen, on tallettajien luottamuksen ylläpidon kannalta vahingollinen eikä vastaa tallettajien tarpeita. Korvausten maksuaika olisi näin ollen lyhennettävä 20 työpäivään. Tätä aikaa olisi pidennettävä vain poikkeuksellisissa olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten annettua hyväksyntänsä. Komission olisi annettava kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle korvausmenettelyjen toimivuutta ja maksuaikoja koskeva kertomus, jossa se arvioi, olisiko maksuajan lyhentäminen edelleen kymmeneen työpäivään tarkoituksenmukaista.
- (11) Lisäksi tapauksissa, joissa korvausten maksaminen on käynnistetty toimivaltaisten viranomaisten päätöksellä, päätöksenteolle varattu nykyinen 21 päivän määräaika olisi lyhennettävä viiteen työpäivään, jotta ei haitataisi korvausten nopeaa maksamista. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin ensin todettava, että luottolaitos ei ole maksanut erääntyneitä ja maksettavaksi langenneita talletuksia. Tämän arvioimiseen olisi sovellettava jäsenvaltioiden tuomioistuin- tai hallintomenettelyjä.
- (12) Talletukset voidaan katsoa talletuksiksi, joita ei kyetä maksamaan, kun varhaisessa vaiheessa toteutettavat toimet tai uudelleenjärjestelytoimet ovat osoittautuneet tuloksettomiksi. Tämä ei kuitenkaan saisi estää toimivaltaisia viranomaisia pyrkimästä uudelleenjärjestelyihin korvauksen maksuaikana.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan pankkipalveluiden jatkuvuus ja pankkien likviditeetin saatavuus erityisesti rahoitusmarkkinoiden myllerryksinä. Tätä varten jäsenvaltioita kehoitetaan toteuttamaan mahdollisimman pian järjestelyjä, joilla varmistetaan, että tallettajan hakemuksesta hätätilanteissa maksetaan korvauksia asianmukainen määrä kolmen päivän kuluessa tällaisen hakemuksen tekemisestä. Korvausten nykyisen kolmen kuukauden maksuajan lyhentäminen vaikuttaa myönteisesti tallettajien luottamukseen ja rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan, joten jäsenvaltioiden ja niiden talletusten vakuusjärjestelmien olisi varmistettava, että maksuaika on mahdollisimman lyhyt.
- (14) Direktiivissä 94/19/EY säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa talletussuoja tiettyyn prosenttiosuuteen. Tämä mahdollisuus on osoittautunut tallettajien luottamusta heikentäväksi, ja se olisi poistettava.
- (15) Direktiivin 94/19/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (16) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta mukauttaa talletussuojan tasoa Euroopan unionin inflaatioon komission julkaiseman yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Koska tämä toimenpide on laajakantoinen ja sen tarkoituksena on muuttaa direktiivin 94/19/EY muita kuin keskeisiä osia, se on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (17) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli talletussuojan tason ja korvausten maksuajan yhdenmukaistamista, koska eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin sisältyy lukuisia erilaisia sääntöjä, vaan se voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (18) Direktiivi 94/19/EY olisi näin ollen muutettava vastavasti.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(19) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 94/19/EY

Muutetaan direktiivi 94/19/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 3 kohdan i alakohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset tekevät määrityksen heti, kun se mahdollista, ja viimeistään viisi työpäivää sen jälkeen, kun ne ovat ensimmäisen kerran todenneet, että luottolaitos ei ole maksanut erääntyneitä ja maksettavaksi langenneita talletuksia; tai”.

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä 1–4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät toimivat keskinäisessä yhteistyössä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Komissio tarkastelee tämän artiklan toimivuutta vähintään kerran kahdessa vuodessa ja ehdottaa siihen tarvittaessa muutoksia.”

3) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saman tallettajan yhteenlaskettujen talletusten suoja on vähintään 50 000 euroa, jos talletuksia ei kyetä maksamaan.

1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 saman tallettajan yhteenlaskettujen talletusten suoja nostetaan 100 000 euroon, jos talletuksia ei kyetä maksamaan.

Jos komissio päätyy 12 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessaan katsomaan, että tällainen korotus ja yhdenmukaistaminen eivät ole tarkoituksenmukaisia eivätkä kaikille jäsenvaltioille taloudellisesti toteuttamiskelpoisia kulluttajansuojan ja yhteisön rahoitusmarkkinoiden vakauden varmistamiseksi sekä jäsenvaltioiden välisten rajat ylittävien vääristymien estämiseksi, se esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen ensimmäisen alakohdan muuttamisesta.

1 b. Euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden, jotka muuntavat 1 ja 1 a kohdassa euroina ilmaistut määrät kansallisiksi valuutoikseen, on varmistettava, että tallettajille kansallisena valuuttana tosiasiallisesti maksetut määrät vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä määriä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä oleva 1 a kohta ei estä sellaisten säännösten soveltamisen jatkamista, jotka ennen 1 päivää tammi-kuuta 2008 turvasivat erityisesti sosiaalisista syistä täyden talletussuojan tiettytyypisille talletuksille.”;

c) poistetaan 4 kohta;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Komissio voi mukauttaa 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettuja määriä Euroopan unionissa vallitsevan inflaatiotaan mukaan komission julkaiseman yhdenmukaistetun kulluttajahintaindeksin muutosten perusteella.

Kyseinen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 7 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

4) Lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/10/EY (*) perustettu Euroopan pankkikomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (**) 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

(*) EUVL L 3, 7.1.2004, s. 36.

(**) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.”

5) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset tarjoavat nykyisille ja mahdollisille tallettajille tietoja, joita nämä tarvitsevat sen talletusten vakuusjärjestelmän, johon laitos ja sen sivukonttorit kuuluvat yhteisössä, tai muiden 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tai 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjen järjestelyjen yksilöimiseksi. Tallettajille on ilmoitettava talletusten vakuusjärjestelmiä tai muita sovellettavia järjestelyjä koskevista säännöksistä ja erityisesti talletusten vakuusjärjestelmän korvaaman summan määrästä ja turvan laajuudesta. Jos talletusta ei taata talletusten vakuusjärjestelmällä 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, luottolaitoksen on ilmoitettava tästä tallettajalle. Kaikki tiedot on esitettävä helposti ymmärrettävässä muodossa.

Tietoa, joka koskee korvausedellytyksiä ja muodollisuuksia, jotka on täytettävä korvauksen saamiseksi, on annettava pyynnöstä.”

6) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Talletusten vakuusjärjestelmistä on voitava maksaa maksamatta jääneitä talletuksia koskevat tallettajien asianmukaisesti varmistetut korvausvaatimukset 20 työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset tekevät 1 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 1 artiklan 3 kohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen. Tämä määräaika sisältää korvausvaatimusten varmistamiseksi

tarvittavien tallettajia ja talletuksia koskevien täsmällisten tietojen keräämisen ja toimittamisen.

Täysin poikkeuksellisissa olosuhteissa talletusten vakuusjärjestelmä voi pyytää toimivaltaisilta viranomaisilta määräjän pidentämistä. Tämä pidennys voi olla enintään kymmenen työpäivää.

Komissio antaa 16 päivään maaliskuuta 2011 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle korvausmenettelyjen toimivuutta ja maksuaikoja koskevan kertomuksen, jossa se arvioi, olisiko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen maksuajan lyhentäminen 10 työpäivään tarkoituksemukaista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmissä suoritetaan säännöllisesti järjestelmän testejä ja että vakuusjärjestelmille tiedotetaan tarvittaessa, jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat jonkin luottolaitoksen toiminnassa ongelmia, jotka saattavat edellyttää talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa.”;

b) poistetaan 2 kohta.

7) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä kertomuksen:

a) talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismien yhdenmukaistamisesta ja kiinnittää siinä erityistä huomiota vaikutuksiin, joita yhdenmukaistamisen puuttumisella on rajat ylittävässä kriisitilanteessa talletusten korvausmaksujen saatavuuteen ja oikeudenmukaiseen kilpailuun, sekä yhdenmukaistamisen etuihin ja kustannuksiin;

b) tietyille väliaikaisesti korotetuille tilien saldoille myönnettävän täyden talletussuojan tarkoituksenmukaisuudesta ja menettelyistä;

c) mahdollisista malleista riskiperusteisten maksujen ottamiseksi käyttöön;

d) yhteisön tasolla toimivan talletusten vakuusjärjestelmän mahdollisesta käyttöönotosta koituvista eduista ja kustannuksista;

- e) kuittausta koskevan toisistaan poikkeavan lainsäädännön vaikutuksista, kun tallettajan saatavat kuitataan hänen veloillaan, järjestelmän tehokkuuteen ja mahdollisiin vääristymiin, ottaen huomioon rajat ylittävät selvitystilat;
- f) suojattavien tuotteiden ja tallettajien piirin yhdenmukaisamisesta mukaan lukien pienten ja keskisuurten yritysten sekä paikallisviranomaisten erityistarpeet;
- g) talletusten vakuusjärjestelmien ja vaihtoehtoisten tallettajille suunnattujen korvaustapojen, kuten korvausten maksamisen hätätilanteessa turvaavien järjestelmien, välisistä yhteyksistä.

Komissio esittää tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja Euroopan pankkikomitealle aikomuksistaan muuttaa talletussuojan kattavuutta tai tasoa sekä kaikista kohtaamistaan vaikeuksista muiden jäsenvaltioiden kanssa tekemässään yhteistyössä.”

- 8) Poistetaan liite III.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin 94/19/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 1 artiklan 3 kohdan i alakoh-

dan toisen alakohdan, 7 artiklan 1 a ja 3 kohdan sekä 10 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä maaliskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. VONDRA